

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobkyně: J. S. (dříve K.), narozená dne X.
bytem X.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 8. 2020, č. j. X.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy (dále jen „žalovaná“) ze dne 27. 8. 2020 č. j. X. (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“), a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí České správy

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

sociálního zabezpečení (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) ze dne 16. 6. 2020, č. j. X. (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně odňal od 20. 7. 2020 invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 155/1995 Sb.**“), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně toliko o 30 %.

II. Žalobní body

3. Žalobkyně nesouhlasila s napadeným rozhodnutím, požadovala přezkoumání svého zdravotního stavu. Zdůraznila, že k jednání nebyla přizvána, lékař tak nemohl správně její zdravotní stav posoudit, nedostala možnost některé skutečnosti upřesnit. Lékařka též nesprávně uvedla datum poslední kontroly žalobkyně, doporučení setrvání v invalidním důchodu od MUDr. H. z Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie nepovažovala za dostatečně odborné, když jej mylně zařadila mezi plastické lékaře a nikoli odborníky v oboru chirurgie ruky. Lékařka nesprávně uvedla, že nebyla doložena lékařská zpráva, která by dokládala nutnost rehabilitace, ve zprávě MUDr. H. byl doporučen pobyt v rehabilitačním ústavu.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná k žalobě uvedla, že pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, a v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. Za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

5. V předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v případě, kdy žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod I, II. nebo III. stupně a o datu vzniku invalidity, je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů ve věcech sociálního zabezpečení, státní sociální podpory a sociální péče při zjišťovacích a kontrolních lékařských prohlídkách posuzují dle § 8 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. okresní správy sociálního zabezpečení. Za tím účelem svými lékaři posuzují mimo jiné i invaliditu žadatelů o příslušnou dávku důchodového pojištění. Oba posudky, na základě kterých bylo rozhodováno, žalovaná považuje za objektivní a správné.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
7. Žalobkyně byla shledána od 9. 12. 2017 invalidní pro invaliditu prvního stupně (podle posudku MUDr. M. ze dne 22. 3. 2018 pracovní schopnost žalobkyně poklesla o 35 %, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. C, položce 2c přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 259/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, v platném znění, dále jen „**vyhl. č. 359/2009 Sb.**“ (doba platnosti posudku byla stanovena do 31. 3. 2020).
8. V rámci kontrolní lékařské prohlídky bylo provedeno nové posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Podle posudku MUDr. K. ze dne 6. 5. 2020 se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 30 %, zánik invalidity byl stanoven dnem 6. 5. 2020 (dnem jednání). Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. C, položce 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění. Podle nálezu praktické lékařky ze dne 28. 2. 2020 přetrvává omezení hybnosti obou horních končetin, z funkčního hlediska jde o oboustranné postižení při entezopatii. Vzhledem k významnějšímu postižení dominantní končetiny a limitaci pro středně těžkou a těžkou manuální zátěž, ale bez oboustranné úplné ztráty úchopu, a zároveň s přihlédnutím k obnovení pracovní schopnosti v původně limitující pracovní činnosti, je míra poklesu stanovena na 30 % (z rozmezí 15 - 35 %), což již neodpovídá invaliditě.
9. Prvostupňovým rozhodnutím č. j. X. byl žalobkyni od 20. 7. 2020 odňat invalidní důchod. Žalobkyně v námitkách uvedla, že podle MUDr. H. zdravotní stav žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

bude vyžadovat nemalé pracovní omezení, žalobkyně je schopna pracovat toliko 20 minut, pak si potřebuje dvě hodiny odpočinout. Žalovaná v rámci řízení o námitkách přezkoumala invaliditu žalobkyně ve smyslu ustanovení § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a provedla nové posouzení jejího zdravotního stavu. Podle posudku MUDr. N. ze dne 15. 7. 2020 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 30 %, zánik invalidity byl stanoven dnem 6. 5. 2020. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. C, položce 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění. Posudková lékařka vycházela mj. z nálezů Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve X. ze dne 24. 4. 2020, jde o chronické přetížení obou horních končetin, více vpravo, od 11/2016. Podle nálezů praktické lékařky ze dne 28. 2. 2020 přetrvává omezení hybnosti obou horních

končetin. Doporučení ponechání invalidity ze strany odborného lékaře nelze akceptovat, neboť posouzení zdravotního stavu ve smyslu invalidity provádí lékař v oboru posudkového lékařství, objektivní vyšetření lékaře Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ze dne 12. 10. 2018 popisuje objektivní nález na horních končetinách v normě. Není doložen žádný nález, který by popisoval objektivní poruchu úchopové schopnosti rukou či významné narušení pohybové schopnosti končetin, není doloženo objektivní vyšetření od roku 2018, které by dokladovalo zhoršení stavu či nutnost intervenčních zákroků či rehabilitace. Stav lze hodnotit jako stabilizovaný, resp. zlepšený po operačním zákroku. Není vhodné přetěžování horních končetin, což v režimu OSVČ lze dodržovat. S ohledem na uvedený posudek žalovaná vydala napadené rozhodnutí, kterým bylo prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
12. Podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
13. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. *upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně.*

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

14. Podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. *zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.*
15. Z výše uvedené právní úpravy vyplývá, že pojištěnec ve věku žalobkyně má nárok na invalidní důchod za současného splnění dvou podmínek, a sice že se stane invalidním a zároveň získá potřebnou dobu pojištění. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal, popř. zůstal, invalidním. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz ust. § 8 odst. 7, 8, 9 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
16. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
17. V projednávaném případě žalobkyně zpochybňovala závěry posudkového lékaře, ze kterých vycházela žalovaná. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která soudu předložila posudek ze dne 18. 2. 2021, č. j. SZ/2020/2592-PH-9 (dále jen „posudek komise“), který soud provedl jako důkaz při jednání; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobkyně zkoumat.
18. Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise: MUDr. M. S., další lékař: MUDr. M. K., Ph.D., MBA, s odborností fyzioterapie a rehabilitační lékařství. Z posudku vyplývá, že žalobkyně byla jednání komise přítomna, žalobkyně byla při jednání vyšetřena. Komise posudek zpracovala na podkladě zdravotnické dokumentace od PSSZ-LPS pro Prahu 9, ČSSZ pro Prahu a Střední Čechy, z vyžádané dokumentace MUDr. M. a z vlastního vyšetření žalobkyně, ze zprávy MUDr. H. ze dne 20. 12. 2019.
19. Podle komise k datu vydání napadeného rozhodnutí se u posuzované jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož hlavní příčinou byl chronický úponový syndrom vzniklý následkem chronického přetížení, řešený operativně, jen s částečným efektem. Na pravé horní končetině byly uskutečněny dvě operace, zde jde o chronickou entezopatii s postižením vnitřního radiálního epikondylu loketního kloubu, i vnějšího epikondylu. V období mezi dvěma operacemi uznána invalidní v I. stupni s předpokladem zániku invalidity při následné kontrole po druhé operaci, druhá operace proběhla 25. 6. 2018. Omezení hybnosti a snížení svalové síly obou horních končetin nakonec přetrvává. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. C, položce 2c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 cit. vyhlášky nemění. Bodový strop určený pro tuto položku (35 %) nemohl být zvolen, jednak postižení levé horní končetiny je pouze lehké, v pravo sice těžkého stupně, ale bylo zohledněno, že posuzovaná v plném pracovním úvazku vykonává činnost administrativního charakteru, která nezhoršuje její zdravotní postižení, další prodělané choroby nemají významnější dopad na průčeschnost posuzované. Den zániku invalidity je 6. 5. 2020. Není doporučena dlouhodobá stereotypní činnost a práce ve vlhku a chladu, pro chronické významné postižení dominantní pravé ruky není doporučena středně těžká a těžká manuální zátěž. Lékař z Ústavu chirurgie ruky je nezpochybnitelně prvořadý odborník pro léčbu tohoto postižení i pro schopnost stanovit následná pooperační omezení, není však oprávněn určovat, zda postižená je invalidní.

20. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019, č. j. 8 Ads 138/2017-40, k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
21. V souladu s tímto rozsudkem soud uvádí, že mu nepřisluší hodnotit posudek komise z odborného hlediska, neboť k tomu nemá příslušné znalosti, stejně tak nemůže odborně hodnotit ani podklady, ze kterých posudek vychází. Soud může posudek hodnotit pouze z hlediska jeho celistvosti a přesvědčivosti, přitom je nezbytné též posoudit, zda existují jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
22. Soud shledal, že posudek komise požadavky úplnosti skutkových zjištění a přesvědčivosti posudkových závěrů o tom, že žalobkyně nebyla ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní, splňuje. Posudková komise objektivně a přesvědčivě zdůvodnila svůj závěr při posouzení procentního poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Komise rozhodovala v řádném složení, kromě předsdkyně komise, posudkové lékařky, byl členem též lékař z oboru fyzioterapie a rehabilitační lékařství, tedy z toho oboru, do něž spadá i postižení žalobkyně, které bylo shledáno za hlavní příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Z posudku je zřejmé, že posudková komise hodnotila veškerou zdravotní dokumentaci, kterou měla k dispozici, žalobkyni též při jednání komise osobně vyšetřila.
23. Posudková komise zhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti 30 %, tak jak bylo uvedeno v posudku ze dne 6. 5. 2020 i posudku ze dne 15. 7. 2020, ze kterých vycházely

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

správní orgány. Shodně s uvedenými posudky byla zhodnocena i rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddílu C (Postižení měkké tkáně), položce 2c (Epikondylitida a jiné entézopatie, oboustranné postižení podle rozsahu a tíže, míra poklesu pracovní schopnosti 15 – 35 %) přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb.

24. Soud nemá důvod pochybovat o správnosti závěrů posudku komise, jedná se o posudek přesvědčivý, celistvý a úplný, který je v souladu se závěry obou posudkových lékařů ve správním řízení. Žalobkyně předložila jako důkaz zprávu MUDr. H. ze dne 23. 4. 2021, ze které vyplývá, že setrvání v invalidním důchodu je optimální, v současné době není vhodná chirurgická intervence, výhledově bude napsána žádost pro rehabilitaci. Z další předložené lékařské zprávy ze dne 10. 6. 2021 plyne, že žalobkyně byla vyšetřena pro obtíže s žilami, podle nálezu bez známek povrchové či hluboké žilní trombózy. Žalobkyně předložila též zprávu ze dne 19. 10. 2021 z Fakultní nemocnice v Motole, kde je konstatováno, že žalobkyně uklouzla v srpnu na mokrému linu, od té doby udává bolesti zad. Tyto lékařské zprávy popisují stav žalobkyně až s delším časovým odstupem od napadeného rozhodnutí, nemohou zvrátit správnost závěrů posudkové komise. Ve zprávě ze dne 23. 4. 2021 jsou zopakována doporučení odborného lékaře, potíže se žilami (dle zprávy ze dne 10. 6. 2021) jsou zřejmě nové, dříve udávány nebyly, k těmto novým obtížím žalobkyně bude možné přihlédnout případně při posouzení nově podané žádosti. Zpráva z Motola popisuje poúrazový stav žalobkyně po uklouznutí v srpnu 2021, tato skutečnost též nemá vliv na posouzení invalidity ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
25. Žalobkyně v žalobě namítala, že posudkový lékař uvedl nepravdivé informace ohledně poslední kontroly, tato námitka není důvodná, z obou posudků provedených ve správním řízení vyplývá, že pracovaly i se zprávou ze dne 24. 4. 2020 (stejně jako posudková komise). Odbornost MUDr. H. z Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie nebyla nikým zpochybněna, posudkové lékařství je však samostatný specializovaný atestační obor. Posuzovat zdravotní stav pro účely provádění sociálního zabezpečení mohou jen kvalifikovaní odborníci v daném oboru, kteří splňují kvalifikační předpoklady stanovené zákonem 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání a vyhláškou Ministerstva zdravotnictví č. 185/2009 Sb., odborné závěry MUDr. H. byly vzaty posudkovými lékaři v potaz, bylo řádně vysvětleno, z jakých důvodů byla míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně stanovena právě na 30 %.
26. Žalobkyně dále uváděla, že pro ni jako pro OSVČ je náročnější dosáhnout stejných příjmů jako zaměstnanec. K tomuto soud uvádí, že krátce po napadeném rozhodnutí žalobkyně ukončila činnost jako OSVČ z nezdavotních důvodů a od listopadu 2020 pracuje jako finanční účetní na plný pracovní úvazek. Ani tato námitka tedy není důvodná, komise správně zohlednila, že je žalobkyně schopná práce v plném pracovním úvazku, přitom tato práce nezhoršuje zdravotní postižení žalobkyně.
27. Pro úplnost soud uvádí, že ze správního spisu plyne, že invalidní důchod prvního stupně byl žalobkyni přiznán toliko po dobu do druhé operace, i v tomto posudku Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

bylo počítáno s jeho dočasností. Byť následně provedená operace měla efekt jen částečný, bylo vysvětleno, proč již není možné hodnotit míru poklesu jako maximální v rámci dané položky, tj. jako 35 % (postižení levé horní končetiny je pouze lehké, v pravo sice těžkého stupně, ale posuzovaná v plném pracovním úvazku vykonává činnost administrativního charakteru, která nezhoršuje její zdravotní postižení). Soud doplňuje, že adaptaci na postižení nasvědčuje i předchozí výkon činnosti jako OSVČ.

28. Ze shora uvedených důvodů soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto jí zamítl podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.
29. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. listopadu 2021

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.